

NOTES D'ESPERIT I DE PAISATGE

Vaig acabar de llegir el llibre d'en Pere Blancafort i em regalimaren
per la sotraguejada ment pensaments com aquests:

Martí Boada i Juncà

els vells elefants
del país (nostre?!)
no troben els corriols,
de la tornada... del comiat,
del cementiri digne de l'espècie
cauen desesperadament
prenyats de por i de neguits
als nous paranyes...
falsos esterrejais
de les caixes de tots
ni en el darrer camí
els oblida
la dalla del peatge...

escolta home-infant
no oblidis mai
per més que te'n distregui'n
que ets en un espai
on tot, fins el xiclet
és propietat privada
si encara, la coneixes,
tens sort!
fixa't
en la teva àvia
veuràs
com son darrer badall
omple alguna butxaca

La son no em ve a trobar, llegeixo amb un fruit, que entenc que no és
del cas, el llibre "El pantà de Rialb, elegia pel mig Segre", finalment, quan
ja clareja i les minyones pobres fan música d'escombria, el son m'agafa.